

Toimittajalta.

Yhdeksän vuotta on kulunut siitä, kun Ruusu-Risti-seuran ensimmäisenä toimintavuotena lähetimme maailman kaikille teosofeille kiertokirjeen, jossa ehdotettiin perustettavaksi liitto kaikkien eri teosofisten seurojen välillä. Kiertokirje oli englanninkielinen, mutta julkaistiin suomennettuna Ruusu-Ristin elokuun numerossa 1921. Lukijat ehkä suvaitsevat, että painatan tähän uudestaan mainitun kirjeen loppupuolen.

Milloin tulee maailmaan rauha? kysyy kiertokirje ja jatkaa: „Ei ennenkuin me, jotka edustamme yleistä veljeyttä, taaskin pidämme toisiamme veljinä. Ei ennenkuin me unohdamme kaikki riitamme ja erimielisyytemme, ei ennenkuin annamme toisillemme anteeksi toistemme synnit. Kuinka voitte ajatellakaan, että ulkonainen ihmiskunta pääsisi rauhaan, ennenkuin totuudenetsijöitä yhdistää veljellisen rakkauden yhteinen side? Arvostelette itsenne liian pieniksi totuudenetsijöinä, jos arvelette, ettei mitään merkitse, mitä te yksilönä ajattelette tai tunnette. Se merkitsee paljon. Se merkitsee äärettömän paljon, sillä totuuden etsijät ovat ajattelun johtajia, ovat ihmisten johtajia. Ja eikö Kristus ole ennustanut ajan tulevan, jolloin sävyisät perivät maan? Ja keitä ovat nuo sävyisät, jos eivät ole totuudenetsijöitä, nimittäkööt he sitten itseään teosofeiksi, okkultisteiksi tai antroposofeiksi.

„Totuudenetsijäin perheestä on nouseva tuon suuren orvon, ihmiskunnan johtajat.

„Kansainvälinen veljeys on vielä syntymättä, ja meidän on laskettava kansojen liiton henkinen perusta. Meidän on ratkaisu löydettävä, meidän on lausuttava ensimmäinen rauhan ja hyvätahdon sanoma.

„Vuosia sitten olisimme voineet ajatella, että Teosofinen Seura taas avaisi ovensa kaikille, jotka sen olivat jättäneet ja että se kutsuisi heidät palaamaan yhtenä miehenä. Niin olisi voinut käydä vuosia sitten, mutta nyt ymmärrämme, ettei T. S:n ovet koskaan olekaan olleet suljettuina, mutta että T. S:n jäsenet, siinä toimivat yhtä hyvin kuin siitä eronneet, eivät katselleet sen tarkoituspieriä ja tehtäviä samalla laajakantoisella silmällä kuin H. P. B. ja H. S. O. Ja siis on keksittävä uusi keino eronneiden ainesten ydistämiseksi, suuren Teosofisen Liikkeen eronneiden jäsenten jälleen yhdistämiseksi.

„Uusi ratkaisu on keksittävä ylitsevuotavan ilon tunteessa. Sillä eikö meidän tulisi kiitollisina siitä iloita, että alkuperäinen teosofinen liike on tullut niin rikkaaksi, niin monipuoliseksi ilmennyksissään? Ei ole valitettavaa, että niin monta seuraa on lähtenyt alkuperäisestä juuresta, päinvastoin on se alkuperäisen sysäyksen henkisen voiman ja laajalle ulottuvien tarkoituspieriä paras todistus. Meidän on iloittava kaikesta hajaannuksesta, eroamisesta ja uudelleen luomisesta. Emme koskaan palaa vanhoihin olosuhteisiin!

„Tarvitsemme vain nyt uuden siteen, uuden veljeskunnan, uuden ulkonaisen järjestön tätä mahtavaa alkuperäistä sysäystä tukemaan, joka sysäys viime aikoina on jonkun verran pimitetty, mutta ei koskaan ole muuttanut muotoa.

„Me tarvitsemme – emme uutta seuraa vanhojen lisäksi, vaan – nykyisten seurojen muodostamaa uutta liittoa, yhteistä lavaa, jolla kaikki voisimme tavata.

„*Muodostakaamme siis teosofisten ja samanhenkisten seurojen Yleinen Liitto tai Yhtymä* kansainvälisine aikakauskirjoineen sekä säännöllisesti uudistuvine maailmankongresseineen.

„Keskinäinen voittomme tästä olisi suuri ja olisi maailmankin voitto. Keskinäinen epäsofumme päättyisi, sillä itsestään selvää on, etteivät yhteiseen järjestykseen kuuluvat sisarseurat enää toisiaan solvaisi. He kunnioittaisivat, auttaisivat ja kannattaisivat toisiaan ja maailma tulisi henkisesti rikkaammaksi, sillä olisi silloin vain yksi suuri yhdistetty rintama ajan materialismia vastassa. Eri seurojen ei silti tulisi jättää omat määrätty työsuuntansa. He jatkaisivat kuten tähän asti, yhä syventäen sisäisiä tutkimuksiaan, yhä laajentaen ja rikastuttaen ulkonaisia aikaansaannoksiaan. Mutta he eivät enää katsoisi karsain silmin toisiaan, he näkisivät ja tuntisivat luontaisen, sisäisen veljeytensä.

„Onko tämä ehdotus järkeä vailla vai onko se viisas ja tarkoituksenmukainen.

„Jos se on järjetön, jääköön se pohtimatta.

„Mutta jos ei se ole vailla järkeä, niin lienee suunnitelma tosi ja hyvä. Älkää sanoko sitä epäkäytännölliseksi. Jos se on totuuden pohjalla, niin ei merkitse mitään, onko se käytännöllinen tai epäkäytännöllinen. Totuus on aina epäkäytännöllinen, ennenkuin se pannaan käytäntöön. Jos siis suunnitelma on tosi, on se toteutettava.

„Ja meidän on se toteutettava.

„Esitän, että tämä asia otettaisiin keskusteltavaksi Teosofisessa Kongressissa Parisissa heinäkuun 23-26 päivinä tänä vuonna, ja myöskin että siitä keskusteltaisiin kaikissa maailman T. S. loosheissa. Ja esitän, että suunnitelma otettaisiin käsittelyalaiseksi jokaisessa teosofisessa, antroposofisessa, mystillisessä, ruusuristiläisessä, okkultisessa y. m. seuroissa, joka saa siitä tiedon. Lähetän tämän kirjelmän niin monen osoitteen mukaan kuin minulle on mahdollista ja pyydän vakavasti teosofisten aikakauskirjojen toimittajia painattamaan sen omiin lehtiinsä kukin omalla kielellään.

„Minusta näyttää, kuin voisi Kansainvälinen Liitto muodostua niinpian kuin alkuperäinen teosofinen seura, T. S. Adyarissa, sitä asianmukaisesti esittäisi. Kaikkien seurojen edustajat voitaisiin kutsua sen Liiton ohjesääntöjä, asetuksia ja muita sääntöjä laatimaan.“

*

Ne, jotka lukivat Ruusu-Ristiä 1921, tietävät, että kiertokirje sai verrattain vähän myötätuntoa osakseen. Jotkut teosofismieliset seurukset, jotkut Teosofisen Seuran looshit ja yksityisjäsenet, pari T. S:n ylishteeriä riensivät vastaamaan, että iloitsivat

ehdotuksesta, mutta teosofiset pääjärjestöt, Teosofinen Seura, Yleinen Veljeys ja Antroposofinen Seura eivät siitä välittäneet. Tohtori Steinerin Antroposofinen Seura ei vastannut sanaakaan, Mrs. Tingleyn Yleinen Veljeys lähetti minulle kimpun broshyyreja todistaakseen, miksi se ei voinut olla tekemisissä T. S:n kanssa, ja Mrs. Besantin Teosofinen Seura ei kongressissaan Parisissa ottanut asiasta keskustellakseen.

Mutta nyt alkavat ajat muuttua.

Yleisen Veljeyden johtaja Mrs. Katherine Tingley kuoli viime kesänä, ja seuraajakseen hän oli nimittänyt tohtori de Puruckerin. Tämä seuraaja muutti Yleisen Veljeyden nimen taas Teosofiseksi Seuraksi, ja nyt saapuu Point Lomasta, Calif., tieto, että tohtori Gottfried de Purucker on julkisesti kehottanut kaikkien teosofisten seurojen jäseniä unohtamaan menneitä erimielisyyksiä ja liittämään voimansa yhteen sovussa ja harmoniassa. Julkisessa esitelmässä, jonka hän äsken piti Point Loman Rauhan Tempelissä, toht. de Purucker lausui:

„Astuttuani virkaani viime heinäkuussa annoin sanani – noudattaen tässä suuren edeltäjäni, Katherine Tingleyn, sydämen toivomusta, että työskentelisin yhteyden ja sopusoinnun aikaansaamiseksi ihmisten kesken ja erittäin kaikkien teosofi-veljien kesken, olivat heidän seuransa ja katsantokantansa mitkä tahansa. Tiedän mitä minulla on ja mitä voin antaa niille, jotka minua uskovat – Viisauden ja Säälin Mestarein muinainen viisaus; mutta etsin yhteyden ja sopusoinnun kohtia, en eron ja epäsoinnun. Sen seuran nimessä, jonka päänä minulla on suuri kunnia olla, tarjoan hyvän toveruuden ja veljellisen tunteen kättä jokaisen toisen, missä tahansa toimivan, teosofisen seuran jäsenille – ja tämä eleeni lähtee vilpittömästi ystävyydestä ja hyvästä tahdosta.

„Alan jo saada sangen tervetulleita ja rohkaisevia vastauksia. Toivon, että pian valmistuu suunnitelmia, joiden tarkoituksena on yhdistää kaikki teosofiset seurat tai ainakin useimmat niistä, jaloimmat ja paraimmat, yhtenäiseksi veljeskunnaksi, joka tekee yhteistä ylevää työtämme ihmiskunnan hyväksi . . .

„Peruslakimme on kyllin avara tyydyttääkseen ketä tahansa milloin tahansa. Jäsenyyden ainoa ehto on yleisen veljeyden periaatteen hyväksyminen; ja ne, jotka kuuluvat Teosofiseen Seuraan – ja ne ovat kunniallisia miehiä ja naisia – voivat kertoa teille, että minä tulin opettamaan vanhaa Viisaus-Uskontoa niin hyvin kuin osaan; että valo ei ole häipynyt maailmasta, vaan annetaan kaikille, jotka tulevat meidän tempeliovellemme (ei tämän rakennuksen, vaan esoteerisen viisauden tempelin) ja kolkuttavat oikealla tavalla. Kolkuttakaa, niin teille avataan; anokaa, niin teille annetaan hyvä mitta, runsaasti ja ilman ehtoja.“

Ruus-Ristissä, sen uskon, toivotamme parhainta menestystä tohtori de Puruckerin aloitteelle. Mutta uteliaat olemme näkemään, johtaako se tositekoihin. Sen jälkeen kun oma aloitteemme yhdeksän vuotta sitten meni paperikoriin, on jokainen seura sisäisesti kehittynyt ja näyttänyt, mitä se tavoittelee. Adyarin Teosofisessa Seurassa on tuottanut paljon hämmennystä ja hajaannusta

Krishnamurtin oppi, ettei mitään seuroja ole tarpeen. Ehkä nyt vanhemmat T. S:n jäsenet huomaavat, mikä suuri merkitys olisi varsinaiselle teosofiselle työlle, jos maailman kaikki teosofiset seurat liittyisivät yhteen.

Omasta puolestani uskon, että ainoa mahdollinen keino on muodostaa semmoinen seurojen keskeinen liitto, jota ehdotin Pariisin kongressille vuonna 1921 ja jonka näkyväisenä edustajana olisi kansainvälinen toimisto (esim. Sveitsissä), kansainvälinen uutislehti ja kansainväliset juhlakokoukset.

*

Huhtikuu kului Helsingin Ruusu-Ristissä vuosikokouksen merkeissä, ensin juhla- ja valmisteluissa ja sitten itse kokouksessa. Ja kun pääsiäinen tuli, saapui maaseudulta paljon ruusuristiläisiä, joiden seurassa juhlapäivät taas kuluivat kuin ihanassa unessa.

Kokouksen vietosta kertoo toinen kynä tässä Ruusu-Ristin numerossa. Minun tekee vain mieleni lausua omana yleisenä vaikutelmanani, että tunsin itseni sanomattoman onnelliseksi ja kiitolliseksi, onnelliseksi siitä rakkaudesta, joka tulvi kohtaani ystävien puolelta, ja kiitolliseksi siitä avusta, jonka Mestarin siunaus meille antoi.

Vuosi vuodelta näen selvemmin, kuinka oikea ja hyvä Ruusu-Ristimme perustuslaki on. Joka kokouksessa keskustelemme ekonoomisistakin asioista, mutta kaikki käy sopusoinnun ja yhteisymmärryksen merkeissä eikä mitään aikaa kulu turhaan. Onhan koko taloutemme perustettu vapaaehtoisuuden ja täydellisen keskinäisen luottamuksen pohjalle!

Äskeisessä vuosikokouksessa taloudenhoitajamme puhui eräästä tosiseikasta, josta minä en aikaisemmin tullut huomauttaneeksi, nim. siitä, että suuri osa jäsenistämme eivät suorita jäsenmaksuja – ei ainakaan säännöllisesti, jos ollenkaan. Tämä nähtävästi johtuu väärinkäsityksestä. „Vapaaehtoinen jäsenmaksu“ ei edellytä, ettei mitään maksuja olisi, vaan että maksu on suuruudeltaan vapaaehtoinen. Jäsenavustukset kootaan kolme kertaa vuodessa, mutta tietysti taloudenhoitajan kanssa voi sopia harvemmin tai useammin tapahtuvasta maksusta, jos asianomaiselle jäsenelle paremmin niin sopii. Kenenkään ei tarvitse arkailla avustuksensa pienuutta; henkisessä liikkeessä on jokaisen hyvä tahto tärkeänä tekijänä. Mutta veljellisen yhteistyön vuoksi on suotava, että jokainen jäsen edes ilmoittaa taloudenhoitajalle tilapäisestä kykenemättömyydestään suorittaa mitään avustusta. Kenenkään ei tarvitse pelätä, että hänet pyyhittäisiin pois jäsenluettelosta sen nojalla, että hän sattuneesta syystä ei ole tilaisuudessa jonakin aikana suorittamaan mitään maksuja. Hyvä vain on kaikkien selvästi käsittää, että meidänkin Ruusu-Risti-työmme, niin henkinen kuin se onkin, on tässä aineen maailmassa suuresti riippuvainen ruusuristiläisten rahallisista avustuksista.

Ruusu-Ristin taloudenhoitaja on herra Esko Koivisto, os. Helsinki, Alppikatu 13 F.

Samaan äänilajiin kuin taloudenhoitaja puhui myös Temppeleirahaston hoitaja, herra Yrjö Rimppi vuosikertomuksessaan. Temppeleirahaston säännöllisiä ja uskollisia avustajia on vain 75, vaikka monet ovat lupautuneet. Tässäkin olisi toivottava, että uskollisten avustajien lukumäärä kasvaisi 100 % nyt alkaneen toimintavuoden aikana. Ei ole kysymys siitä, että voisi paljon antaa, vaan siitä, että avunanto tapahtuu rytmillisesti, säännöllisessä tahdissa. Lesken ropo painaa vaa'assa paljon. Temppeleirahasto on muuten suurenmoinen ruusuristiläinen saavutus. Kolmen toimintavuotensa aikana se on kasvanut puoleen miljoonaan. Alussa uneksimme kyllä, että sen verran saisimme säännöllisesti kokoon joka vuosi, mutta unelma, joka toistaiseksi on jäänyt toteuttamatta, voi vielä toteutua – ja paljon uljaampana, – kunhan tässä kaikki ehtivät mukaan. Temppeleirahasto ottaa myös vastaan tilapäisiä lahjoja keltä vain, ja on se niitä vuosittain saanutkin. Temppeleirahaston ensimmäisenä tehtävänä on oman talon ja temppelein pystyttäminen Helsinkiin, ja on tämä tarkoitus toistaiseksi toteutunut siten, että Kulmakoulu sisusti rukoussalinsa Ruusu-Ristiä silmälläpitäen, jonka tähden Temppeleirahaston varat on korkoa vastaan lainattu Kulmakoululle.

Kolmas – tavallaan ekonoominen – kysymys joka herätettiin vuosikokouksessa ja sai huomiota osakseen, oli jonkun minun kirjani kääntäminen vieraalle kielelle, esim. englanniksi, jotta muu maailmakin tulisi osalliseksi Ruusu-Risti-sanomasta. Ehdotettiin käännettäväksi „Vuorisaarna“ ja „Ruusu-Ristin syntysanat Suomessa“ ja arveltiin, että Ruusu-Ristin tarjoama teosofinen elämänymmärrys voisi saada ehkä paljonkin kannattajia esim. Indiassa, jossa nykyään on alettu kaivata Kristusta, hänen oppiansa ja persoonaansa ilman kirkollisia lisäyksiä ja dogmeja. Indiaalaisia voisi erikoisesti viehättää se, että Ruusu-Risti – vastoin kristillisiä kirkkoja – omaksuu sekä jälleensyntymisen että karman opit. Myöhemmin on vielä pohdittu Gandhia käsittelevän kirjasein „Jos Mestareita seuraisimme“ saattaminen englannin kielelle.

Asetuin ensin hengessäni hieman epäilevälle kannalle, sillä käsitystäni hämmensi se, että oli kysymys omista kirjoistani, jotka eivät mielestäni vastanneet mitään suuren maailman vaatimuksia. Olin aina ajatellut, että silloin kun Ruusu-Risti kotimaassamme loistaa niin suurella valolla, että se näkyy rajojen yli, silloin tulevat ulkomaalaiset itsestään katsomaan ja tutkimaan, mikä se niin oudolla valolla loistaa. Ja silloin he itse tahtovat, että kirjammekin käännetään vieraille kielille.

Mutta onhan mahdollista, ettei semmoinen aika pian tule – jos koskaan. Ja vaikka se tulisikin, kuka takaa, että ulkomaalaiset näkevät valon ja tulevat uteliaiksi? Minkätähden itse asiassa kaikki viisaat ovat pyytäneet ja käskeneet, että heidän oppilaansa levittäisivät sanomaa, – eivätkä odottaisi, että se itsestään leviäisi?

Epäröintiini ja epäilykseni johtuivat vain heikosta uskostani!

Eihän tässä ollut kysymys minun sanomastani! Ruusu-Ristin sanoma oli H. P. Blavatskyn alkuperäinen teosofia ja hänen painostamansa Matteuksen evankeliumin

vuorisaarna. Ruusu-Ristin sanoma oli Jeesuksen Kristuksen elämänoppi, jonka Mestarein julistama teosofia taas kohotti oikeaan arvoonsa. Pois siis kaikki personallinen epäröinti!

Nyt olenkin tullut seuraavaan päätökseen: suoritettuani ensin ne kirjalliset työt, jotka tänä kesänä minua odottavat, ryhdyin Vuorisaarna-kirjan kääntämiseen englannin kielelle ja kirjoitan itse englanniksi uudestaan jonkun toisen teokseni.

Riittääköön nyt tähän voimia ja aikaa! Jos ei kesä riitä, täytyy syksyä ottaa avukseen.

*

Kesäkurssit pidetään tänä vuonna taas elokuun alussa Jyväskylässä. Ilmoittautumiset ottaa vastaan R.-R.-Toimisto, os. Ruusu-Risti-Temppele, Jyväskylä.

*

Ruusu-Risti-seurassa käytetään usein sanaa „veli“ naisjäsenistäkin puhuttaessa. Monen mielestä tämä on omiansa painostamaan kaikkien jäsenten veljeyttä ja yhdenvertaisuutta – ja sitä käytetään muutamissa piireissä ulkomaillakin, – mutta toisia on, joita sama tapa loukkaa. Minulle on huomautettu, että se alentaa naisen ja naisellisuuden arvoa.

Ehdotan sentähden, että kysymys otetaan keskustelun alaiseksi lehtemme Vapaassa Sanassa, ja pyydän, että lukijat kirjoittavat mielipiteensä siitä. Onko veljeyden nimessä oikein ja kaunista, että naisiakin nimitetään veljiksi?

*

Helsingissä käydessäni on tapanani, mikäli mahdollista, ottaa halukkaita vastaan puheilleni. Monet kokoukset tekevät useimmiten senkin ajan lyhyeksi, jonka täten voim omistaa toisille.

Mutta kotonani maalla on sääntönä, etten ota ketään vastaan. Kotona teen työtä.